

Forsl. t. E. om Evangsauktioner m. m.

parat neppe staar i passende Forhold til Evangsauktionernes Antal, hvorhos det ikke sees, hvorfor saadanne Lagatorer skulde frembyde større Garanti end de i Genhold til Lov af 19de Marts 1869 bestfikkede. Ministeriet har imidlertid antaget, at det, der maa forudsættes at være det nærmest Bestemende for Landbosforeningernes Andragende paa dette Punkt, tilfulde vilde naas, naar der i hvert Tilfælde gives samtlige i Ejendommens bedst mulige Salg Interesserede Vejledning til at udøve Indflydelse paa Valget af de Mænd, der skulle foretage Burderingen, og har derfor foreslaaet den ovenberørte Ordning, ved hvilken der, ved at vælge Mænd, som af de Interesserede er kjendtes for paalidelige, og som kunne udtages blandt dem, der maa forudsættes at have bedst Kjendskab til Ejendommen, synes at maatte være tilvejebragt af fornøden Garanti for den til Forholdene bedst passende Burdering.

Med Hensyn til den endelige Fastsættelse af Auktionsvilkaarene, saa bliver, hvis der ingen Indsigelse eller Bemærkning fremkommer fra nogen af de Indkaldte eller Andre, som møde for at varetage deres Tarv i Anledning af Salget, og Auktionsforvalteren ikke heller paa Embedsvegne finder Noget mod Rekvirentens Udkast at erindre, dette at følge (§§ 27 og 29 1ste Stykke). Fremkommer der derimod Indsigelser, Endringsforslag eller Andragender om Tilføjelser til Udkastet, skal Auktionsforvalteren ved sin Mægling søge at tilvejebringe Enighed; men lykkes dette ikke, skal han, efterat Parterne have ytret sig, og efterat der i fornødent Fald er givet dem Udsættelse, afgjøre den opstaaede Tvist ved en Kjendelse, der affiges snarest muligt, samt derefter drage Omjörg for, at Auktionsvilkaarene affattes i Overensstemmelse med den trufne Afgjørelse (§ 29 2det og 3die Stykke). Rekvirentens Udkast til Auktionsvilkaar kan ikke forandres til Stade for nogen Indkaldt, som ikke har givet Møde. Enhver Interesseret kan altsaa udeblive fra Mødet, naar han finder sin Interesse tilstrækkelig varetaget ved Bestemmelserne i Rekvirentens Udkast, som ifølge § 22 henlægges til Eftersyn for alle de Interesserede. Hvis der fremkommer Paastand om at forandre Udkastet til Stade for nogen Indkaldt, som ikke er mødt, skal Auktionsforvalteren udsætte Afgjørelsen til et følgende Møde, til hvilket de paagjældende Udeblevne særlig skulle kaldes, idet det meddeles dem, hvilke Paastande der ere fremsatte. Udeblive de da, ansees de for at samtykke i, at Paastanden tages til Følge (§ 29 i Slutn.).

Efter det Anførte ville saaledes Tvistig-

heder om Auktionsvilkaarenes Indhold som Regel blive at afgjøre af Auktionsforvalteren; denne Afgjørelse kan vel, som alle Afgjørelser af Auktionsforvalteren, kun blive foreløbig, idet en fuldstændig Oplysning af Retsforholdet ofte først vil kunne finde Sted under Appellen; men da Auktionen ikke kan fremmes, førend Indholdet af Vilkaarene er bragt paa det Rene, og da en Henvisning af deslige Spørgsmaal til almindelig Rettegang let vilde medføre en ubehagelig Forhaling af Auktionen, er det naturligt at give Parternes Udgang til foreløbig at ætse Auktionsforvalterens Kjendelse, ved hvilken det ogsaa er muligt, at de ville slaa sig til Rø, saaledes at al Procedure for en egentlig Domstol kan undgaas. Hvor Uenigheden mellem Parterne imidlertid drejer sig om, hvorvidt eller i hvilken Orden de skulle fyldestgøres af Auktionssummen, kan Auktionen meget vel nyde Fremme, uagtet dette Spørgsmaal henstaar uafgjort, og da en Forhandling herom for Auktionsforvalteren efter Omstændighederne vilde kunne medføre en ikke ringe Forhaling af Auktionen, er der ved Forslagets § 30 givet Udgang til at faa dette Spørgsmaal holdt ude under selve Auktionen, som altsaa skrider fremad, medens Privetstvistigheden først senere afgjøres ved Auktionsforvalterens Kjendelse. Der bliver i saa Fald ikke i Vilkaarene udtalt Noget om, hvorledes Kjøbesummen skal fordeles mellem de Interesserede, men det bestemmes, at Kjøbesummen skal indbetales til Auktionsforvalteren til videre Behandling efter Reglerne i § 42. Auktionsforvalteren bliver da pligtig at indkræve Summen, i fornødent Fald ad Rettens Vej.

Naar Auktionsvilkaarene ere fastsatte enten ved Overenskomst eller ifølge Auktionsforvalterens Kjendelse, kan Auktionsrekvirenten ikke længere ensidig frasalde Forfølgningen, men enhver Udlægshaver og enhver Panthaver, hvis Fordring er forfalden, kan fordrø, at der strides til Auktion i Genhold til den begyndte Forfølgning og med den af samme følgende Retsvirkning (§ 31). Den Omstændighed, at Auktionen efter Forslaget sigter til at skaffe alle Interesserede den dem tilkommende Fyldestgjørelse, medfører nemlig, at al Retsforfølgning fra andre Kreditorers Side som unyttig vil blive stillet i Bero, saasnart en Udlægshaver har indgivet Begjæring om Auktion*); følgelig maa Enhver,

*) Ofte vil det endog stille sig saaledes, at den, som efter at Auktionsvilkaarene ere fastsatte, foretager Retsforfølgning, selv maa have Omkostningerne herved; dette maa navnlig gjælde om Enhver, som efter det nævnte Tidspunkt gjør Udlæg i Ejen-